

עפ"ג 10474/07/21 - מדינת ישראל נגד קוין אבו ריש (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 אוקטובר 2021

עפ"ג 10474-07-21 מדינת ישראל נ' אבו ריש(עציר) עפ"ג 37294-07-21 אבו ריש (עציר) נ'
מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא
עדי חן-ברק

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה פלילי
10474-07-21 מערערת בעפ"ג
37294-07-21 משיבה בעפ"ג
נגד

קוין אבו ריש (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבו ריש ועו"ד עליאן
ענאן
10474-07-21 משיב בעפ"ג
37294-07-21 מערער בעפ"ג

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר הדין של בית המשפט השלום בעכו (השופטת שושנה פיינסוד-כהן) בת"פ 42981-08-20 מיום 31.05.2021.

רקע

המערער, הנאשם בבית משפט קמא, הורשע על פי הודאתו בעבירות **החזקת נשק שלא כדין** לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן בעבירת **ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים** לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה נפרד לכל אחת מן העבירות. לעבירת החזקת הנשק נקבע מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ולעבירת הסמים נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר אחת. לאחר שקילת השיקולים ושמיעת הטיעונים לעונש הטיל בית המשפט קמא על המערער עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. ריצוי העונש נדחה עד להכרעה בערעור.

כנגד גזר הדין הוגש ערעור הנאשם על חומרת העונש, וערעור שכנגד מטעם המאשימה על קולת העונש.

טיעוני הצדדים בתמצית

לדברי ב"כ המערער, שגה בית המשפט בכך שמיצה עמו את הדין ולא סטה ממתחם הענישה לקולא לאור נסיבותיו

האישיות ונסיבות ביצוע העבירה. בין היתר, ציין ב"כ המערער את דברי בית משפט קמא שהתחשב במסגרת קביעת מתחם הענישה בעובדה שמדובר בנשק מאולתר ללא תחמושת בצידו, ואת היות הנשק מוכמן המעידה לטענתו על אי כוונה להשתמש בו. לעניין עבירות הסמים הודגשו נסיבותיו הבריאותיות של המערער, אשר קיבל היתר בגין לשימוש בקנאביס רפואי. כמו כן ציין ב"כ המערער את נסיבותיו האישיות המורכבות של המערער ועברו הפלילי הנקי, ואת המלצת שירות המבחן להטלת עונש מאסר על תנאי.

לגישת המאשימה, כפי שנטענה ע"י ב"כ, יש להחמיר את עונשו של הנאשם. נימוק אחד לכך הוא חומרתן של עבירות הנשק והנזק העלול להיגרם כתוצאה מהן בזדון או בשגגה. במקרה דנן הנשק הוסלק על מנת להקשות על תפיסתו, לצד סם מסוכן אשר גודל על ידי הנאשם בניגוד לדין. נימוק שני להחמרה בענישה הינו בגין הערכת שירות המבחן לסיכוי גבוה להישנות עבירות בעתיד על ידי המערער, ואי מתן המלצה טיפולית בעניינו.

דין

לאחר ששמענו את טענות הצדדים אנו סבורים כי דין ערעור המאשימה להתקבל, וערעור הנאשם - להידחות.

הפסיקה הביעה את עמדתה ביחס לחומרת עבירות הנשק והסכנה הנשקפת מהן. ככלל, מדיניות הפסיקה היא להטיל עונש מאסר בפועל בגין עבירות אלו, גם כאשר מתקיימים שיקולים להקלה בענישה [ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (30.12.2009); רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (29.03.2004); ע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** (13.3.2016)].

בית המשפט העליון התייחס לצורך בהחמרת הענישה בעבירות החזקת נשק, לאור מגיפת עבירות הנשק הפושה במהירות בארץ [ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.2019)]. וביתר שאת בתקופה האחרונה "החזקת נשק חם בידי מי שאינו מורשה לכך עלול להוביל לתוצאות הרות אסון, אשר יגבו מחירים כבדים בנפש ולפיכך הסיכון הפוטנציאלי הגלום בעבירת החזקת נשק הוא רב. על כן, העובדה כי לא נגרמה פגיעה בחיי אדם, אין בה כשלעצמה כדי להמעיט מהחומרה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין ומהסיכון שנוצר לביטחון הציבור. משכך, ראוי להטיל ענישה מוחשית אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים" [רע"פ 3619/21 **נביל אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (26.05.2021)].

אמת, המלצת שירות המבחן היא להסתפק בעונש מאסר על תנאי. על אף זאת, כבר נפסק כי בית המשפט אינו כפוף להמלצות שירות המבחן, ובעת גזירת העונש המלצת שירות המבחן היא אך שיקול אחד מיני רבים שעליו לשקול [רע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.2019)].

בית משפט קמא עמד על הסיכון הרב והחומרה היתרה של עבירות החזקת הנשק והחזקת הסם. על אף זאת, הוא הסתפק ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע על ידו. דעתנו אחרת, והננו סבורים כי יש מקום להחמיר את העונש שהוטל על הנאשם. שיקול הרתעת הציבור מצדיק זאת, לאור התפשטות עבירות הנשק ללא מעצור. כך גם שיקול הרתעת היחיד, לאור הערכת שירות המבחן כי סיכויים הנאשם להישנות ביצוע עבירות נוספות **ודומות** בעתיד.

נדגיש כי איננו מתעלמים מהעובדה שהנשק שנמצא בחזקת הנאשם/המערער היה בלתי תקין ומיושן. עם זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנשק הוסלק במקום מיסתור והיה עטוף ושמור. בנסיבות אלו לא ניתן להתעלם מהמסוכנות שבעצם אחזקתו של הנשק והאפשרות כי לא בכדי נשמר הנשק כפי שנשמר, לשם שימוש בעתיד במסגרת זו או אחרת, שעלולה, מעצם טיבה וטבעה, לסכן את שלום ציבור. נזכיר, בהקשר זה, את אמרתו של הסופר אנטון צ'כוב לפיה לכל פריט וחפץ שקיים יש סיבה ויעוד ואקדח שמופיע במערכה הראשונה של ההצגה, חייב לירות עד סוף המערכה האחרונה. דברים אלו נכונים, בהתאמה המתחייבת, גם למקרה שבפנינו.

מכל הטעמים דלעיל, ותוך שאנו מביאים בחשבון גם את העליה המסוכנת בשימוש בנשק, המביאה לקורבנות רבים בנפש, והצורך להחמיר בענישה בעבירות אלו, מצאנו לנכון להתערב בעונש שגזר בית משפט קמא ולהחמיר בדין. סבורים אנו כי יש להבהיר כי המבצעים עבירות בנשק, לרבות אחזקתו, ירצו מאסרים בפועל, מאחרי סורג ובריא.

עם זאת, ובשים לב להלכה ולפיה ערכאת העירעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, נורה על הארכת משך מאסרו לתקופה של ארבעה חודשים נוספים בלבד. כך שיהיה עליו לרצות עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נשארים בעינם ללא שינוי.

לאור האמור לעיל, אנו דוחים את ערעור הנאשם ומורים על קבלת ערעורה של המאשימה, בהתאם למפורט.

אנו קובעים כי המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.11.21 שעה 09:00 בבית מעצר קישון עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. עליו לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"ב, 14 אוקטובר 2021, במעמד המערער/משיב וב"כ הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת

**בטינה טאובר, סגנית
נשיא**

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**